

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 025140 20 Uvp
Banjaluka, 28.4.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Merside Bjelobrk, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Zdravke Čučak, u upravnom sporu po tužbi Republike Srpske (u daljem tekstu: tužilac), kojeg zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, protiv rješenja broj ... od 8.7.2019. godine tužene Uprave u predmetu naknade troškova pravnog zastupanja u postupku potpune eksproprijacije nekretnina, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 025140 19 U od 24.6.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.4.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv osporenog akta kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Uprave, Područne jedinice P. broj ... od 22.5.2019. godine. Tim zaključkom je usvojen zahtjev za naknadu troškova zastupanja ranijeg vlasnika nepokretnosti V.S., te je naloženo tužiocu, kao korisniku eksproprijacije, da na ime tih troškova isplati iznos od 620,10 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti zaključka na označeni žiro račun.

U obrazloženju te presude sud navodi da je tužena osporeni akt donijela na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pravilne primjene materijalnog prava, pri čemu nisu počinjene povrede pravila postupka. Bez osnova je tvrdnja tužioca da postupak eksproprijacije i sporazumnog određivanja naknade shodno odredbi člana 2, 32 i 33 stav 1 Zakona o eksproprijaciji („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 112/06, 37/07, 110/08 i 79/15), predstavljaju jednostavan postupak, iz kojeg razloga je pravno zastupanje od strane advokata temeljem odredbe člana 45 Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu ZOUP), bilo nužno i opravdano, pa su i ispunjeni uslovi da se primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službeni glasnik Republike Srpske, broj 68/05, daljem tekstu Tarifa) i odredbe člana 103 ZOUP, usvoji zahtjev advokata za naknadu takvih troškova.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tužilac pobija presudu iz svih razloga predviđenih zakonom s prijedlogom da sud usvoji zahtjev, te da u cjelosti preinači sudsku odluku tako što će usvojiti tužbu kao osnovanu. Ukazuje da je osporeni akt u u suprotnosti sa odredbom člana 197, a u vezi sa članom 230 ZOUP,

jer isto ne sadrži obrazloženje iz kojih razloga organ smatra da je angažovanje advokata bilo nužno i opravdano i da je riječ o složenom postupku u kome je stranci potrebna stručna pomoć. Navedeni zaključak nije donesen u skladu sa članom 103 ZOUP, a kojom je propisano da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo kada je to zastupanje bilo nužno i opravdano. U konkretnom slučaju nije ispunjen navedeni uslov što se vidi i iz samog zapisnika sa rasprave za sporazumno određivanje naknade održane dana 22.8.2018. godine. Imajući u vidu sam sadržaj izjave punomoćnika, koji je izjavio uz prisustvo ranijeg vlasnika V.S., da ne prihvata ponuđenu naknadu, navedeno zastupanje nije bilo ni potrebno, ni nužno, niti je punomoćnik, dajući izjavu, koristio posebna znanja u ovom slučaju. Sama stranka je isto mogla da izjavi da ne prihvata ponudu korisnika eksproprijacije za zaključenje sporazuma o naknadi, kao što je to učinila i u postupku do donošenja rješenja o eksproprijaciji. Što se tiče obrazloženja presude samog suda, nije sporna činjenica da je postupak eksproprijacije složen i hitan postupak, ali se u konkretnom slučaju radi o raspravi za sporazumno određivanje naknade. Međutim, kada advokat na raspravi samo izjavi da ne prihvata ponudu ne iznoseći nikakve argumente, i nije kako to sud kaže učestvovao u drugim aktivnostima, smatramo da mu za tu raspravu ne pripada naknada koju treba da plati Republika Srpska, već stranka koja ga je angažovala i da je u tom slučaju to lični odnos stranke i advokata. Ako bi ostao ovakav stav suda gubi se smisao odredbe o nužnosti i opravdanosti troškova pravnog zastupanja, i time bi advokati u upravnim postupcima bili u privilegovanom slučaju, kao i stranka koja ih je angažovala.

U odgovoru na zahtjev tužena ostaje kod navoda datih o obrazloženju osporenog rješenja.

Zainteresovano lice, advokat D.B., nije dala odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i cjelokupne spise predmetne upravne stvari na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu ZUS), odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta proizilazi da je dana 20.8.2018. godine održana usmena rasprava za sporazumno određivanje naknade između ranijeg vlasnika V. S., kojeg zastupa punomoćnik D.B., advokat iz G. i tužioca, kao korisnika eksproprijacije za nepokretnosti eksproprijisane rješenjem prvostepenog organa tužene broj ...od 16.7.2018. godine u svrhu izgradnje pristupnih puteva na dionici auto-puta Banjaluka-Doboj. Tom prilikom je dostavljen i troškovnik za zastupanje na navedenoj usmenoj raspravi i to za pristup na ročište održano dana 20.8.2018. godine, 300,00 KM, odsustvo iz kancelarije 180,00 KM, upotreba vlastitog automobila 50,00 KM i PDV 17%, 90,10 KM, što sveukupno iznosi 620,10 KM u skladu sa Tarifom. Prvobitno je zaključkom od 7.11.2018. godine usvojen zahtjev, te naloženo korisniku eksproprijacije da isplati troškove. Taj zaključak poništen je rješenjem tužene od 5.2.2018. godine i predmetna upravna stvar vraćena prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje, a iz razloga što prvostepeni organ nije naveo na šta se troškovi određeni na ime pravnog zastupanja pojedinačno odnose i da li su određeni u skladu sa Tarifom. U ponovnom postupku prvostepeni organ je postupio prema uputama i zaključkom od 22.5.2019. godine specificirao troškove i ponovo usvojio zahtjev za naknadu istih, te naložio korisniku eksproprijacije da po tom osnovu uplati iznos od

620,10 KM na označeni žiro račun, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti navedenog zaključka. Žalbu tužioca izjavljenu protiv navedenog zaključka, tužena je odbila osporenim aktom.

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta, uz valjane razloge koje tužilac nije doveo u sumnju tvrdnjom da traženi troškovi nisu bili nužni i opravdani u smislu odredbe člana 103 ZOUP.

Prema odredbi člana 45. ZOUP, stranka ima pravo da odredi punomoćnika koji će je zastupati u postupku. U konkretnom slučaju to pravo je stranka iskoristila i angažovala punomoćnika iz rada advokata da je zastupa u ovom postupku eksproprijacije. Navedeni postupak je složen, kako je to pravilno zaključio i za to dao jasne i detaljne razloge i nižestepeni sud u pobijanoj presudi. Za postupak eksproprijacije je neophodna dobra i stručna priprema, bez obzira o kojoj se fazi postupka radilo. Složenost tog postupka ne umanjuje tvrdnja tužioca da se radi o ročištu za sporazumno određivanje naknade i činjenica da je punomoćnik samo dao izjavu da ne prihvata ponudu. Ovo stoga što davanje takve izjave na ročištu podrazumijeva i pripremu prije ročišta vezanu za procjenu elemenata koji utiču na ponudenu naknadu za eksproprijisanu imovinu.

Kako je raniji vlasnik nepokretnosti angažovao punomoćnika da ga zastupa u postupku eksproprijacije, kako je punomoćnik pristupio ročištu i dao izjavu u ime stranke, to je i dužnost tužioca da plati troškove tog zastupanja u smislu odredbe člana 32 Zakona o eksproprijaciji, u visini koja je određena u skladu sa Tarifom.

Slijedom navedenog, u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS, iz kojeg razloga se zahtjev tužioca odbija na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić